

เรื่องเล่า
ศกฺุแห่งศรรม

เกษา นั้บุณยาอก

เรื่อง เรื่องเล่ากฎแห่งกรรม

โดย : เกษา นักบุญยาจก

จำหน่าย E-Book : 01/สิงหาคม/2560

พิสูจน์อักษร : เกษา นักบุญยาจก

บทประพันธ์ : เกษา นักบุญยาจก

จำนวนหน้า : 36 หน้า

แบบปกและจัดรูปเล่ม : เอ็มเจ บ้านโลกทิพย์

จัดพิมพ์โดย : เพจบ้านโลกทิพย์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ 2537

ห้ามลอกเลียนแบบหรือดัดแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้

รวมทั้งการรจัดเก็บ ถ่ายทอด แสกน บันทึก ไม่ว่าในรูปแบบ

หรือวิธีการใดๆ ในระบบอนิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต

เป็นลายลักษณ์อักษร จากเจ้าของลิขสิทธิ์ ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์

และเผยแพร่เป็น นวัตกรรมเท่านั้น หากผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกดำเนินตามที่กฎ

หมายบัญญัติไว้สูงสุด

"กรรม"

คือการกระทำ กรรมนั้นไม่จำเป็นจะต้องเกิดในอดีตชาติ แต่มันอาจจะเกิดภายในชาตินี้หรือเพิ่งผ่านพ้นมาได้ไม่นานเพียง เราระลึกไว้ทุกครั้งที่เราทำอะไรมาบ้างในแต่ละวันที่ผ่านมา แก้ไขกรรมจากการกระทำที่ผ่านๆมา โดยการไม่ทำกรรมเดิมซ้ำอีก ระลึกไว้ให้เสมอๆ กรรมนั้นจะค่อยๆ ลดลง เพราะเรานั้นมี สติ พิจารณาในสิ่งที่ทำ พิจารณาให้เกิดปัญญา เพราะปัญญาจะหยุด การกระทำของเราเมื่อเราจะกระทำกรรมชั่ว สติ จะทำให้เรานั้น เกิดความละอายต่อสิ่งที่เรากำลังจะลงมือกระทำ จากนั้นการกระทำที่ก่อให้เกิดกรรมชั่วจะลดลงเพราะเรามีสติ เมื่อทำแบบนี้ มีสติแบบนี้ หยุดการกระทำของตนเองได้แบบนี้ กรรมชั่วที่มีก็จะลดลงไป เพราะเราระลึกได้ มีสติอยู่ การหยุดทำกรรมชั่วก็จะเกิดขึ้น และจะหยุด "กรรม" ที่เกิดจากการกระทำของเรา.

เกษา นักบุญจาก

คำนำ

เรื่องราวและเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ เป็นเรื่องราวที่เล่าถึงกฎแห่งกรรม และโลกหลังความตาย ที่มาของเนื้อเรื่องทั้งหมดได้เค้าโครงมาจากเหตุการณ์จริงทั้งของบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่และบุคคลที่เสียชีวิตไปแล้วเป็นการเล่าถึง เหตุการณ์และผลที่จะได้รับในการกระทำของตนเอง

แรงบันดาลใจในการเขียนหนังสือเล่มนี้ได้มาจากคนใกล้ชิดของผู้เขียนเองและเพื่อนๆ พี่ๆ ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือและขอคำแนะนำในส่วน ตัวของผู้เขียนเองก็ชอบที่จะเขียนและบอกเล่าในสิ่งที่ผู้เขียนได้พบเจอมากับ ตัวเอง จึงเป็นจุดเริ่มต้นของหนังสือเล่มนี้ และที่ขาดไม่ได้เลย

เนื้อหาในหนังสือจะสื่อถึงกรรมและโลกหลังความตายที่น่าสะพรึงกลัว เป็นเรื่องราวที่รวบรวมมาจากบุคคลที่หลากหลายที่มาและที่ไป ผู้เขียน หวังว่าหนังสือเล่มนี้ อาจจะทำให้หลาย ๆ คนได้คิด และได้ตระหนักถึงบาป บุญ เวิร์และกรรม เชื่อในหลักเหตุและผลที่ว่า **"ใครทำอะไรได้ไว้อยมได้สิ่ง นั้น"**

ขอบพระคุณอีกครั้งที่ติดตาม และชื่นชอบในผลงาน

เกษานักบุญยาก

สารบัญ

๑. รัศมีบุญ..	5
๒. หนีมาเกิด...	9
๓. กรรม...	12
๔. ยิ่งให้ยิ่งได้บุญ	15
๕. อย่าอึ้ง..	18
๖. แก่กรรม....	20
๗. เมื่อคนในครอบครัวเปลี่ยนศาสนา	22
๘. ปริศนาธรรม	27
๙. อยากมีฤทธิ์	30
๑๐. อยากสวดมนต์ จะสวดบทไหนดี	31
๑๑. ทำบุญ แผ่เมตตาแล้วชอบเจอเหตุการณ์แปลกๆ	34

รัศมีบุญ

เรื่องราวที่จะเขียนต่อไปนี้ เป็นเพียงปัจจัยตั้งเท่านั้นขอให้อ่านเพื่อความบันเทิง

เรื่องนี้เป็นของน้องคนหนึ่งที่มาคุยและขอคำปรึกษาเรื่อง “ผี” น้องคนนี้ได้เล่าให้ฟังถึงกับเหตุการณ์เจอผีในห้องนอนของตัวเอง น้องเขาได้เล่าให้ฟังว่า "เมื่อกำลังที่จะเข้านอน โดยปกติแล้วก็จะสวมชุดแม่เมตตาก่อนนอนเสมอ เมื่อล้มตัวลงนอน สายตาไปเห็นบางอย่างในมุมของห้องที่ไม่ได้จะมีดสนิท แต่ก็พอที่จะเห็นสิ่งของภายในห้องได้ สิ่งที่น่าสนใจในสายตา คือ น้องเขาเห็นรูปร่างลักษณะคล้าย ๆ คนแต่ตัวสูงจนเกือบติดเพดานห้อง ยืนอยู่ ด้วยความที่น้องเขาตกใจ จึงเอาผ้าห่มคลุมโปงนอนจนหลับไป และก็ได้ฝันเห็นผู้หญิงหน้าตาน่ากลัวมายืนจ้องที่หน้า แต่เข้ามาทำร้ายไม่ได้ ได้แต่ยืนมองหน้าน้องเขาอยู่แบบนั้น จนน้องเขาต้องสะดุ้งตื่นเพราะมีอาการปวดท้องจี๊ดขึ้นมา กลัวก็กลัว แต่ก็ทนความปวดท้องจี๊ดไม่ไหว จึงลุกขึ้นไปเปิดไฟในห้อง และไม่ยอมนอนในที่มืด ๆ อีกเลย" ...

ด้วยความกลัว และบวกกับความสงสัยในสิ่งที่เห็น และยังคงยืนยันว่าเห็นจริงในสิ่งที่ปรากฏในมุมห้อง และยืนยันอีกครั้งว่าไม่ได้คิดมากและไม่ได้ตาฝาดจนเก็บเอาไปฝันแน่นอน เมื่อน้องเขาได้ส่งข้อความมาหาในวันนั้น ก็น่าแปลกตรงที่ว่าเมื่อได้เปิดอ่านข้อความของน้องเขา แต่กลับเห็นผู้หญิงใส่ชุดสีขาวผมยาวยืนร้องไห้อยู่ในห้องโล่งๆ แต่ในตอนนี้น้องคนนี้ได้ส่งข้อความมาหา น้องเขายังไม่ได้บอกรูปร่างลักษณะของดวงวิญญาณที่มาปรากฏให้เห็นในห้องนอนของน้องเขา แต่เราค้นหามาและเขียนตอบกลับไปจนน้องเขาเขียนถามกลับมาว่า “พี่รู้ได้อย่างไรคะ”

และนี่มันก็เป็นข้อเสียของสาอย่างหนึ่งที่มีมักจะควบคุมจิตตัวเอง ไม่อยู่เมื่อเพลอปล่อยจิตไปกับบางอย่างแล้วมันจะไปตามกระแสที่เรา ปล่อยออก ไปและเมื่อเรากำลังคิดถึงปลายทางที่เกิดเหตุ เมื่อนั้นจิตเราก็ จะลอยติดไปด้วย เป็นข้อเสียที่สมควรจะฝึกให้มีสติ แต่มักจะสติหลุดเมื่อ ตัวเองอ่อนเพลีย หรือพักผ่อนไม่เพียงพอ

เมื่อคุยกันทางข้อความได้ไม่นาน ก็มีการนัดคุยกันทาง โทรศัพท์ ทันที พอได้คุยไปเรื่อยๆ จนได้รู้คำตอบว่า มันเกิดอะไรขึ้นกับน้องเขา และ อะไรทำให้ดวงวิญญาณตนนั้นถึงได้ยื่นร้องไห้อย่างเสียใจ

น้องคนนี้เป็นคนที่ชอบทำบุญมาก และแสงบุญของน้องเป็นรัศมีวงกลม จึงกลายเป็นเกราะปกป้องและกันภัยอันตรายจากสิ่งที่ไม่เห็นได้เช่น จำพวกสัมภเวสี ผีเร่ร่อน หรือสิ่งของที่แฝงไปด้วยความชั่วร้าย เช่นมนต์ดำ ผีผู้หญิงตนนั้นคือผีพลาย เป็นดวงวิญญาณที่มีอำนาจหรือคนที่มี มิฉชาติฐิ นำความสามารถพิเศษของตัวเองมาใช้ในทางที่ผิด นำมาใช้ เพื่อสนองกิเลสตัณหาของตนเอง เมื่อผีพลายตนนี้ถูกส่งมาเพื่อมารบกวนน้องเขาให้เกิดความกลัว และความหวาดระแวง แต่ผีพลายตนนี้กลับมาเจอรัศมีบุญของน้องคนนี้เข้าจึงทำอะไรไม่ได้ ได้แต่ยื่นมือ และร้องไห้ เพราะละอายและไม่อยากจะทำรัศมีบุญนี้ให้ถึงเหมือนการได้กระแสน้ำหรือเดินทวนกระแสน้ำ เรานั้นจะเดินทวนน้ำขึ้นไปไม่ไหวเพราะด้วย แรงดันของน้ำที่ต้านตัวเราไว้ ก็เหมือนกับผีตนนี้ที่ไม่สามารถทำตามคำสั่งของเจ้านายที่สั่งมาได้เพราะเจอแรงของบุญปะทะจนเข้าทำร้ายน้องเขาไม่ได้ ส่วนที่ผีตนนี้ร้องไห้ก็เพราะกระแสบุญที่น้องเขามีนั้นได้ส่งให้ ผีตนนี้ได้รับบุญด้วยเช่นกัน เปรียบเหมือนแม่น้ำที่กว้างใหญ่ แม่น้ำแห่งนี้ เป็นน้ำจืดถ้าเอาเกลือเพียงช้อนเดียวเทลงไปในแม่น้ำนั้นก็ไม่สามารถ ทำให้แม่น้ำที่กว้างใหญ่นั้นเค็มเพียงแค่เกลือหนึ่งช้อนได้

ผีตนนี้จึงไม่สามารถทำร้ายน้องเขาได้และแถมยังได้รับอานิสงส์ผลบุญที่น้องเขาได้เคยทำไว้อีก ผีตนนี้จึงไม่ยอมไปไหน ขออยู่คอยช่วยน้องเขาแทน แทนที่จะมาทำร้ายน้องเขาผีตนนี้กลับเลือกข้างขออยู่ข้างน้องคนนี่เพื่อปกป้องน้องแทนเพราะด้วยบุญที่น้องคนนี่ได้ทำเอาไว้ และผีตนนี้ได้บุญกุศลจากการที่น้องคนนี่ได้ทำ เพราะเมื่อได้อยู่กับน้องคนนี่ก็จะได้รับผลบุญบ่อย เมื่อได้รับบ่อย ก็สามารถได้ไปเกิด หรือไปภพอื่นต่อไปได้ เพราะด้วยอานิสงส์ผลบุญที่มีมากพอ ส่วนคนที่ส่งสิ่งพวกนี้มารบกวนน้องก็พยายามที่จะทำทุกวิถีเพื่อจะทำร้าย ทำลาย เพื่อไม่ให้น้องคนนี่มีความสุข แต่ก็แค่นั้น ไม่สามารถทำได้และไม่สามารถเข้าถึงตัวน้องเขาได้เลย

อานิสงส์ผลบุญจากความดีนั้นย่อมชนะความชั่วร้ายและชนะมารได้เสมอเปรียบเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มีพญามารพยายามที่จะทำร้ายพระองค์ท่านต่าง ๆ นานา แต่ก็ไม่เคยสำเร็จเพราะบุญและบารมีของพระองค์ท่านที่แผ่รัศมีเป็นวงกว้างและไกลสุดขอบฟ้า

และนี่คือตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในคำสอนและการปฏิบัติขององค์พระพุทธเจ้าว่า “ความดีงามที่สร้างไว้ย่อมชนะความชั่วร้ายที่จะเกิดขึ้นได้” ขออนุโมทนากับน้องคนนี่ด้วยคะ ที่สามารถสร้างกุศลที่ดีจนกลายเป็นเกราะคุ้มภัยให้กับตัวเอง แถมยังสามารถทำให้สิ่งที่มามุ่งร้ายกลับกลายเป็นมิตรเพราะรัศมีบุญที่ตนเองได้ทำได้สร้างเอาไว้ และเรื่องของน้องคนนี่ทำให้ได้เห็นว่า “การทำบุญไม่ต้องรอ แต่สมควรเริ่มทำเพราะบุญนั้นไม่ใช่ว่าเรานั้นจะเก็บไว้ใช้ในโลกที่สามเพียงอย่างเดียว แต่เรายังสามารถนำมาใช้ในโลกรปัจจุบันที่เรานั้นยังมีชีวิตอยู่ได้เช่นกัน”

อยากให้ทุกคนขยันสร้าง แต่สิ่งที่ดี ๆ ไว้ พยายามฝึกให้มีสติ และระลึก

ในคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นแนวทางเดิน แล้วทุกคนจะได้พบได้เจอแต่สิ่งที่ดีงาม บุญถึงแม้จะจับต้องไม่ได้ แต่จะสัมผัสได้ด้วยใจและใช้หัวใจเพื่อส่งบุญ...

หนีมาเกิด

เรื่องราวที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นเพียงปัจจัยตั้งเท่านั้นขอให้อ่านเพื่อความบันเทิง

บางคนเข้าใจกันว่า “การหนีมาเกิด” คือการหลบหนีจากโลกของวิญญาณ หรือจากเทพเทวดาที่เมื่อชีวิตอันแสนจะสุขสบายจึงหลบหนีเพื่อลงมาเกิดในโลกมนุษย์ หรืออยากลงมาเกิดเพื่อสะสมบารมีให้กับตัวเอง แบบนั้นไม่ได้เรียกว่าหนีมาเกิด แต่เรียกว่าเลือกที่จะลงมาเกิด เพราะทุกการกระทำ ไม่ว่าจะมนุษย์ สัตว์ ดวงวิญญาณ หรือท่านเทพทั้งหลาย ล้วนแล้วแต่ต้องผ่านผู้คุมทั้งสิ้น ไม่มีการรอดพ้นไปได้ ที่จะมีรอดไปได้ก็ต่อเมื่อ กรรมนั้นเหมาะเจาะพอดีพอดี เหมือนในกรณีของน้องคนนี้

น้องคนนี้อยู่ในกรณีของหนีมาเกิด แต่ไม่ได้ตั้งใจลงมาเกิด จำพวกที่หนีมาเกิดแต่ไม่ได้ตั้งใจลงมาเกิดนั้นจะเหมือนพวกที่เดินออกจากบ้าน แต่ไม่ได้พกเอาของส่วนตัวติดมาด้วย เช่น กระเป๋าเงิน เสื้อผ้า เพราะคิดว่าตัวเองก็ต้องเดินกลับบ้าน แต่มันดันไม่ได้กลับ ในกรณีของน้องคนนี้ เมื่อครั้งดวงวิญญาณของเขาได้ออกจากร่าง แล้วทันใดนั้น มีเจ้ากรรมของตัวเองได้อยู่ในเหตุการณ์ที่ตัวเองกำลังจะไปสู่ขาคติพอดี มันเป็นเรื่องที่กรรมนั้นได้หวนมาหากันแบบรวดเร็วจนเกินไป น้องเขาจึงถูกดึงเข้าไปจุติในครรภ์ ของผู้เป็นแม่ในปัจจุบันที่เคยเป็นเจ้ากรรมร่วมกันมาก่อนนั่นเอง

เหตุการณ์ในลักษณะนี้มีโอกาสน้อยมากที่จะเกิดขึ้น อยู่ที่ช่วงเวลา และจังหวะของกรรมในแต่ละคน สถานที่และบุคคลที่โคจรเข้ามาหากัน เพื่อมาชาติใช้ให้กันและกัน และในกรณีของน้องคนนี้จึงเป็นอีกหนึ่งที่เรียกว่าหนีมาเกิด แบบไม่ได้ตั้งใจมาเกิด การมาเกิดแบบนี้เข้ามา

แบบตัวเปล่าและไม่ได้เตรียมพร้อมก่อนมา จริง ๆ แล้วทุกดวงวิญญาณที่จะได้ลงมาเกิด จะต้องมีการตัดสินใจโดยท่านยมบาล หรือจะต้องตัดสินใจจากกรรมที่เคยกระทำเอาไว้ก่อน เหมือนนักเรียนที่สอบเข้าคัดคะแนนเพื่อเลือกห้องที่จะได้เข้าเรียนตามคะแนนของเด็กแต่ละคน ก็เหมือนกับการได้ตัดสินใจก่อนมาเกิดจะต้องบุญและกรรมที่สะสมเอาไว้ แล้วจะได้มาเกิดตามบุญและกรรมนั้น ๆ แต่ในกรณีของน้องได้หนีการตัดสินใจจึงไม่มีการเตรียมตัวมาจึงมาเกิดแบบลืมหียบเสียบบุญตัวเองมาด้วย ทำให้ชีวิตดูเหมือนทำอะไรแล้วไม่ได้ของคนอื่น ทั้ง ๆ ที่ดูแล้วน่าจะดี และมีโอกาสกว่าคนอื่น ๆ ถ้าเป็นแบบนี้ต้องสะสมเอาใหม่ในปัจจุบัน และต้องทำมากกว่าคนอื่น ๆ

คนที่ได้หนีมาแบบนี้จะมีสัมผัสที่รวดเร็วกว่าคนอื่น และจะลำบากกว่าคนอื่น แต่นั่นมันไม่ใช่ข้อเสียเสมอไปนะ มันเป็นข้อดีที่ได้มีโอกาสเข้าถึงธรรมะกว่าคนอื่น และได้โอกาสที่จะสร้างกุศลใหญ่ ด้วยการที่ตัวเองนั้นได้ฝึกปฏิบัติให้รู้แจ้ง เข้าใจชัดเจนในความเป็นจริงและนำสิ่งที่ตัวเองได้มาบอกกล่าวเป็นธรรมทานให้กับผู้อื่นได้ผ่านพ้น ก้าวพ้นได้ การทำแบบนี้บอกต่ออธิบายต่อในสิ่งที่เราประสบมาแบบนี้ได้กุศลใหญ่ เพราะการที่เราบอกต่อ ถ่ายทอดในสิ่งที่ทำให้คนอื่นพ้นทุกข์และหันมาปฏิบัติดีเพิ่มเติมด้วยตัวเอง เป็นสิ่งที่ดีงาม ความดีงามนี้คือกุศลบุญที่ยิ่งใหญ่มาก

อันที่จริงแล้วคนที่ไม่มีความทุกข์เลยจะไม่เคยนึกถึงเรื่องธรรมะ เพราะคนที่มีความทุกข์เท่านั้นถึงจะเข้าหาธรรมะ คนที่ไม่มีความทุกข์จะยังคงปล่อยชีวิตให้เลยผ่านไป ไม่สนใจและใช้ชีวิตอย่างประมาทเสมอ พอจบตอนสุดท้ายชีวิตหลังความตายก็ไม่มีบุญสะสมนำไปใช้ในโลกรที่สาม โลกของความตาย และจะต้องทนลำบากเพราะไม่มีบุญเก็บไว้ใช้เก็บไว้เดินทางใน “วัฏจักรสงสาร” และ “การเวียนว่ายตายเกิด”

และในกรณีที่น้องคนนี้ได้ลงมาเกิดแบบไม่ได้ตั้งใจลงมา หนีเข้าท้องของแม่แบบกะทันหัน มันเหมือนโดนกระชากให้เข้าร่วมในกรรมที่เคยสร้างร่วมกันไว้มาก่อน จึงทำให้ทั้งคู่ไม่มีความพร้อม ตัวแม่ของน้องเองก็ไม่พร้อม ที่จะมีลูกจึงเกิดเป็นกรรมที่เกาะอยู่ในใจ เป็นกรรมที่จะต้องกวาดกลับมาชาติใช้กัน ให้ครบ ให้จบกันในชาตินี้

ในกรณีแบบนี้อารมณ์สุดท้ายก่อนตาย หรือการฝึกตายก่อนตาย นั้นมีผลอย่างมากเลย ถ้าน้องเขานั้นได้ฝึกตายก่อนตายมาก่อน การฝึกตายนั้นทำให้คนที่กำลังจะตายได้มีสติรู้พร้อมยอมรับ และทรงอารมณ์นิ่งสงบ ควบคุมการเกิด การไปสุขขคติ การไปทุกขคติได้ แต่ถ้าในกรณีที่ถูกระชากเข้ามาในกรรมแบบนี้เลยแสดงว่าไม่ได้ฝึกมาก่อนจึงควบคุมการเกิดของตนเองไม่ได้ และยังไม่มีการปรับสมมติในร่างใหม่ด้วย การสะสมทรัพย์สมบัติในร่างใหม่ก็คือ การที่จะได้ลงมาเกิดนั้น ทุกดวงวิญญาณจะถูกตัดสินและมีการรู้ก่อนแล้วว่า จะได้เกิดเป็นอะไร และถูกตัดสินให้ลงมาเกิดในร่างนั้น ๆ ตามแต่บุญและกรรมนั้น ๆ แต่แล้วการที่ได้มาเกิดแบบนี้เรายังได้หอบทรัพย์ของเรามาด้วยนั่นคือบุญที่สะสมเอาไว้แต่ในกรณีของน้องคนนี้ได้เตรียมพร้อมจึงเกิดมาแบบไม่มีอะไรเลย ต้องสร้างและสะสมเพิ่มเอาใหม่ให้ทุกคนดูในกรณีของน้องคนนี้เป็นตัวอย่างเพื่อเราจะได้ระลึกในความดี กุศลดี และการฝึกมีสติตลอดเวลา ขอกุศลผลบุญนี้ที่น้องคนนี้ได้อนุญาตให้เรื่องราวนี้ได้มาเขียนเป็นธรรมทาน

กรรม

เรื่องราวที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นเพียงปัจจัยจัดตั้งเท่านั้นขอให้อ่านเพื่อความบันเทิง

"กรรม" เป็นคำยอดนิยามเวลาเกิดเรื่องที่ไม่ดีกับตัวเราหรือเกิดปัญหาขึ้นกับตัวเรา ทุกคนนั้นมักจะให้ประเด็นไปที่ กรรมแต่ชาติปางก่อน กรรมที่เคยทำเอาไว้ตั้งแต่ในอดีตชาติที่นานแสนนาน พอเกิดมาชาตินี้ จำอะไรไม่ได้จึงโดนเจ้ากรรมนายเวรมากระทำคืน แต่ในบางครั้งเราอาจลืมนี้กันไปได้ว่า **"กรรม"** คือการกระทำของเรา คือสิ่งที่เรานั้นได้ทำเอาไว้ และการกระทำนั้นย่อมได้ผลตอบกลับมา ฉะนั้นมันอาจจะไม่ใช่ กรรมในอดีตก็ได้

"กรรม" คือ การกระทำเพราะฉะนั้นเรากระทำกรรมกันทุกวัน แต่เราไม่เคยรู้ตัวด้วยซ้ำไปว่าเรากระทำอะไรไปบ้างในวันๆหนึ่งแล้วสิ่งที่เรากระทำนั้นมันคือกรรมหรือเปล่าเราเองก็ไม่รู้ เพราะในแต่ละวันมีน้อยคนมากที่จะมีสติระลึกว่าเราทำอะไรลงไปบ้าง จะมีส่วนน้อยเท่านั้นที่จะฝึกระลึกรู้ในการกระทำของตัวเองในแต่ละวัน ทุกคนจะไม่ใส่ใจว่ามันจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราทำในสิ่งที่ไม่คาดคิดลงไป และทำอะไรไปบ้างในแต่ละวัน สิ่งที่เกิดกรรมได้ง่ายที่สุดคือ **มโนกรรม วชิกรรม กายกรรม**

"มโนกรรม" กรรมที่เกิดจากการคิดร้าย การใส่ร้ายทางใจ เพราะความคิดร้ายนั้นมันไว้มาก สิ่งที่ทำให้เกิดมโนกรรม มาจากสัมผัสทั้ง ๖ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ สิ่งพวกนี้ เป็นสื่อกลางที่ทำให้เรานั้นเกิดมโนกรรม และเจ้าตัวปัญหาคือ ความรู้สึกชอบ และไม่ชอบนั่นเอง สิ่งที่เกี่ยวข้องและควบคุมได้คือ **"สติ"** เพราะ สตินั้นเป็นเบรคที่ดี สติจะคอยช่วยยั้งไว้ไม่ให้เกิดการคิดตำหนิตายคนอื่น ฉะนั้นผลของกรรมที่เกิดจากการคิดร้ายต่อผู้อื่นก็จะมาตกที่เราคือ ตัวเราเองนั้นทุกซึ้งหรือใจ กระวนกระวายใจ

มีแต่เรื่องที่ทำให้หน้าใจ

“วจีกรรม” กรรมที่เกิดจากคำพูด อันนี้ต้องเน้นคนที่ชอบพูดไม่คิด ถ้าเราบอกว่าเรานั้นเป็นคนที่ดีตรง พูดจาตรงๆ ไม่ต่อแกลใครอันนี้แหละ สร้างกรรมเน้นๆ เลยละ กรรมที่เกิดจากวาจาที่เสียศีล ถากถาง หรือวาจาที่ทำให้เกิดความขุ่นเคืองใจต่อคนที่ได้รับฟังมันทำให้เกิดกรรมกันขึ้น ถึงแม้ว่าเรานั้นเป็นคนที่ดีพูดจาตรง ๆ ไม่โกหกใคร ๆ แต่สุดท้ายแล้ว **“สติ”** ที่ต้องพิจารณาก่อนพูดนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด การที่เรานั้นจะเอ่ยวาจาอะไรในแต่ละครั้งเราต้องพิจารณาก่อนว่า คำที่เราได้ส่งไปนั้นจะไม่ก่อกรรมให้กับใครๆ กรรมที่เกิดเพราะคำพูดของเราที่ทำให้คนที่รับฟังนั้นเกิดความไม่พอใจขึ้นเพราะเหตุของกายกรรมมาจากวจีกรรมนั่นเอง ฉะนั้นผลของวจีกรรม เรานั้นจะต้องทุกข์เพราะคนอื่นได้แสดงท่าทางรังเกียจ และกลั่นแกล้งจนทำให้เรานั้นทุกข์เพราะเกิดมาจากวาจาของเรา ที่ได้ไปพูดจาล่วงเกินหรือพูดทำให้เขานั้นไม่พอใจ

พ่อของผู้เขียนสอนกับผู้เขียนเสมอ ๆ ว่า **“ จะชอบหรือไม่ชอบ ให้เก็บไว้ที่ใจอย่าได้แสดงออกให้เขาเห็น จงเก็บไว้ที่ใจเพราะการ แสดงสีหน้าและท่าทางให้เขาเห็นมันไม่ใช่สิ่งที่ควรกระทำ”** และผู้เขียนก็ทำตามที่พ่อบอกเสมอมา เมื่อเราเก็บไว้พิจารณาในหัวใจของเราเอง เราจะเกิดปัญญาขึ้นเอง หาเหตุผลได้เองและดับมันลงได้เอง ในที่สุด

“กายกรรม” กรรมที่เกิดจากการทำร้ายร่างกายผู้อื่น อันนี้หนักสุดเลย ผลพวงมาจาก มโนกรรมกับวจีกรรม ถ้าเราหยุดสองตัวนั้นไว้ได้ กายกรรมก็จะไม่เกิดขึ้น ผลของกายกรรมนั้นมากจากหลังที่มีการทำร้ายไปแล้ว เมื่อเรานั้นไปตบตีใคร ใช้มีด ไม้ มือ ผลสุดท้าย มือที่เรานั้นได้จับสิ่งของทำร้ายผู้อื่นก็จะเจ็บตามไปด้วย กรรมตามเร็วสุดก็มีการฟ้องร้อง

และดำเนินคดีติดคุก ทุกข์กันต่อไป

สรุปแล้วกรรมนั้นเกิดจากในอดีตหรือในปัจจุบันที่ทำกันอยู่ ถ้ากรรมจากในอดีตชาติ เราแค่นั่งอยู่บ้านเฉย ๆ ก็มีลูกปืนร่วงลงมาใส่หัวเรา อันนี้เขาเรียกว่ากรรมในอดีต เพราะเรานั้นไม่ได้ไปก่อเหตุใครมาก่อนในปัจจุบันแต่ผลนั้นมันดันมาลงที่เราแบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว สมมุติว่าเรานั้นได้ไปเห็นเพื่อนร่วมงานมีกิ๊ก แล้วดันเอาไปพูดต่อ เล่าต่อให้คนอื่นฟังโดยไม่ได้พิจารณาก่อนว่า สิ่งที่เห็นนั้นคือเรื่องจริงหรือไม่ แต่ก็ได้ก่อกรรมลงไป จากมโนกรรมที่เห็นภาพเพื่อนร่วมงานคุยกับผู้ชายแปลกหน้า ความคิดร้ายเกิดขึ้นโดยไม่มี “สติ” เป็นตัวเบรกให้หยุดคิดก่อน จึงก่อลามไปด้วยวิกรรมคือ กรรมที่ได้พูดจาใส่ร้ายส่อเสียดให้ผู้อื่นเสียหาย ผลสุดท้ายกายกรรม กรรมที่เกิดจาก โทสะที่ได้ยินเพื่อนร่วมงานว่าเรานั้นต่อแหลพูดไม่จริงจึงบันดาลโทสะด้วยการทะเลาะตบตีกันขึ้น

ฉะนั้นกรรมนั้นไม่จำเป็นที่จะเกิดขึ้นมาจากในอดีตชาติเพียงอย่างเดียว มันอาจจะเกิดขึ้นในปัจจุบันที่เรากำลังกระทำกันอยู่ก็ได้ การมีสติเพื่อระลึกรู้ในการกระทำของเราในปัจจุบันนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ๆ หมั่นฝึกมีสติกันไว้ จะได้ไม่สร้างกรรมเพิ่มเติม “การเป็นผู้ที่มีความสำรวมทั้ง กาย วาจา และใจย่อมไม่ก่อเกิด “กรรม” จากการกระทำเพิ่มเติมอีก “

ขอนุโมทนากับแม่ ญู ที่ได้ทำให้แอดมินมีเรื่องราวดี ๆ มาเขียนให้ได้อ่านกัน

ยิ่งให้ยิ่งได้บุญ

เรื่องราวที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นเพียงปัจจัยตั้งเท่านั้นขอให้อ่านเพื่อความบันเทิง

บางคนอาจเข้าใจผิดว่า การที่เราให้นั้นทำบุญมาแล้วอุทิศบุญให้กับคนอื่นบุญที่เราสะสมมาจะลดลงไปด้วย อันนี้เข้าใจผิดอย่างมากเลย เพราะการที่เราให้นั้นได้อุทิศบุญหรือการแผ่เมตตาด้วยบุญที่ตัวเองได้ทำมา ยิ่งเราแผ่เมตตาออกไปให้กับผู้อื่นหรือให้กับเจ้ากรรมนายเวรของตัวเอง ยิ่งให้จะยิ่งได้รับ ไม่ใช่ยิ่งให้แล้วหมดไปเหมือนที่หลาย ๆ คนเข้าใจกัน

การที่เรา ยิ่งให้บุญยิ่งแผ่บุญกุศลมากก็ยิ่งจะได้รับบุญกลับมา มาก อันนี้ขึ้นอยู่กับใจของผู้ที่ให้ว่าเต็มใจมากน้อยแค่ไหน หากผู้ให้นั้นไม่เต็มใจที่จะมอบให้ บุญนั้นก็จะไม่ได้เต็มที่ แต่ถ้าผู้ให้นั้นเต็มใจที่จะมอบให้ ก็จะได้รับบุญนั้นย้อนกลับคืนมามากมายเช่นกัน **ทำไมเป็นแบบนี้???**

บุญ...คือความดีงาม ความสุขใจ ความปลื้มใจ ฉะนั้นการที่เรา นั้นมอบความดีงาม ความสุขใจให้กับผู้อื่น เขาก็จะได้รับความสุขนั้นและ ความสุขที่เขาได้รับ ตัวเขาเองก็สุขใจเช่นกันเมื่อเขาสุขใจ ความรู้สึกอิ่มเอมใจ สุขใจก็เพิ่มมากขึ้น เปรียบเสมือนเทียนน้ำลงในแก้วที่เรียงกันเป็นชั้น ๆ เมื่อเทียนน้ำลงบนแก้วใบแรก เทล่งมาเรื่อย ๆ น้ำมันก็จะล้นลงมาแก้วใบ ด้านล่าง และก็จะไหลลงมาสู่แก้วใบอื่น ๆ จนเต็มแก้วทั้งหมดที่เรียงกัน อยู่ ยิ่งเราวางแก้วมากเท่าไรหรือน้ำที่ไหลล้นนั้นก็จะยิ่งมีมากขึ้นและเพิ่มขึ้น ก็เปรียบเหมือน ..บุญ..ที่เราให้นั้นยิ่งให้ก็จะยิ่งได้เพิ่มขึ้นมาอย่างไม่มีวันหมดเพราะเมื่อเราสุขใจ เขาก็ได้รับก็สุขใจ และมีการได้ส่งต่อความสุขใจไปเรื่อย ๆ ยิ่งทวีคูณมากขึ้น จาก ๑ เป็น ๒ จาก ๒ เป็น ๔ ยิ่งให้ยิ่งเพิ่มขึ้น แต่การให้นั้นต้องมาจากใจจริงเท่านั้น

ส่วนการทำบาป เป็นเหมือนการเทน้ำทิ้งลงบนพื้นทรายที่ยิ่งเทเท่าไรก็ยิ่งหายไปหมด เพราะบาปนั้นจะตรงกันข้ามกันกับบุญ เพราะบาปเมื่อเราทำไปมากเท่าไรหมันก็ยิ่งจะใช้บุญเราหมดไปเท่านั้น บาปเปรียบเหมือนสีด้าที่ถูกเทลงบนผ้าสีขาว ผ้าสีขาวคือบุญของเรา เมื่อเรานั้นทำบาปเพิ่มขึ้นเท่าไรสีด้านั้นก็กระจายออกไปบนผืนผ้าสีขาวเป็นวงที่กว้างมากขึ้น ยิ่งทำมากก็จะดำกลบผ้าสีขาวของเราจนหมดไม่เหลือ

ฉะนั้นไม่ต้องกลัวการแผ่กุศลให้คนอื่น เพราะยิ่งให้เรายิ่งได้รับการที่เรานั้นทำให้ผู้อื่นมีความสุข เราก็จะยิ่งมีความสุข ความรู้สึกสุขตัวนี้คือบุญ สมมุติว่าเรานั้นได้แบ่งเงินในมือของเราบางส่วนให้กับเด็กที่ยากจนคนหนึ่งไป เมื่อเด็กคนนั้นดีใจที่ได้เงินและเอาเงินไปซื้อข้าวกิน ความรู้สึกดีใจนั้นเป็นบุญ มันจะส่งกระแสให้กับผู้ที่ได้มอบได้เช่นกัน แต่ถ้าเราไปทำบุญที่ใดสักที่หนึ่งแล้วเรารู้สึกมีความสุข อิ่มเอมในหัวใจ ให้ระลึกไว้เลยว่าเราได้บุญจากการกระทำนั้น ๆ แล้วความรู้สึกที่ได้นี้ หากเราอยากจะแผ่ให้ใคร ก็ให้ใช้ความรู้สึกนี้แผ่เมตตาส่งต่อไปอีก และก็จะได้กลับมาอีก แต่มันติดตรงที่ แต่ละคนนั้นไม่ค่อยที่จะได้ระลึกกัน หรือบางคนอาจลืมเมื่อเรามีความสุข หากใครนั้นมีความสุขในขณะนั้น ๆ แล้วระลึกได้ถึงความสุขที่ตัวเองได้รับ และแผ่กระจายความสุขนี้ให้กับคนที่รักต่อไปอีก พวกเขาเหล่านั้นก็ได้รับต่อความสุขจากเราได้เช่นกัน หรือเรานั้นแผ่ความสุขนี้ให้กับเจ้ากรรมนายเวรของเรา เจ้ากรรมนายเวรของเรา ก็จะได้รับความสุขหรือบุญตัวนี้ของเราเช่นกัน แต่มีข้อแม้อยู่ว่า เจ้ากรรมนายเวรของเรานั้นจะรับหรือเปล่า แต่ถ้าเขาไม่รับนั้นไม่เป็นไร เพราะเรายิ่งให้ยังไงเขาก็ต้องรับและให้อภัยเราแน่นอน

แล้วรู้ได้อย่างไรว่าเขาได้รับหรือเปล่า???

การสังเกตว่าบุญหรือความสุขที่เรานั้นได้แผ่กระจายออกไปให้กับเจ้ากรรมและนายเวรของเรานั้นได้รับหรือเปล่า ให้สังเกตความรู้สึกที่ได้ส่งออกไป หากเรานั้นส่งความสุขออกไปแล้ว มีการตอบกลับด้วยความสุขเช่นกันแสดงว่า พวกเขาเหล่านั้นได้ยอมรับในบุญของเราแล้ว แต่ถ้าเมื่อเรานั้นได้ส่งความสุขออกไปแล้วกลับไม่รู้สึกละไรตอบกลับมา รู้สึกเฉย ๆ ก็ไม่ต้องกังวลใจอะไร ให้ทำต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าเรานั้นจะได้รับความรู้สึกที่ดี ๆ ตอบกลับมา

บุญ.. เปรียบเหมือนน้ำที่เย็นชื่นใจ เมื่อเรานั้นได้หยิบยื่นให้ใครได้ดื่ม คนนั้นก็จะได้ความชื่นใจในน้ำเย็นแก้วนั้น ความเย็นชื่นใจของน้ำทำให้คนที่ร้อนทั้งกาย ร้อนทั้งใจก็กลับมาเย็นลงได้ และมีความสุข ฉะนั้นจงเลือกที่จะเป็นผู้ให้ความสุข ความเย็นใจให้กับผู้อื่น ด้วยวาจาที่ไพเราะ ด้วยใจที่สงบ ด้วยท่าทางที่เรียบร้อย

แค่นี้ก็ถือว่าเราทำบุญแก่กุศลโดยไม่ต้องลงทุนอะไรแล้ว และยังเรานั้นยังให้เขาด้วยสิ่งที่ดีงาม เราก็จะได้รับสิ่งที่ดีงามนั้นตอบกลับมาเช่นกัน หลักง่าย ๆ คือ “เมื่อปลูกต้นส้มย่อมได้ต้นส้ม เมื่อปลูกต้นพริก ย่อมได้ต้นพริก เมื่อทำสิ่งใดย่อมได้สิ่งนั้นตอบกลับมา”

อนุโมทนา...

อย่าอึด

เรื่องราวที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นเพียงบันทึกจัดตั้งเท่านั้น ขอให้อ่านเพื่อความบันเทิง

อย่าอึด..หลายคนที่ยังเสียคนที่ตัวเองรักไปแบบไม่กลับมาอีกเลย อันนี้ผู้เขียนขอแสดงความเสียใจด้วยนะคะ แต่การเกิดแก่เจ็บและตายนั้นเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์คะ จึงต้องมีเกิด มีแก่ มีตายจากกันไป สาหัสใจคะว่ามันเป็นเรื่องที่ทำให้ได้ยากมากๆ กับการที่จะต้องมาสูญเสียคนที่เรารักไปในแบบนี้ แต่พวกคุณรู้มั๊ยคะว่า ความเสียใจ การเรียกร้อง และโหยหาคนที่จากไปแล้วนั้น เป็นการนำเชือกความผูกพันดึงรั้งเขาไว้ไม่ให้ได้ไปเกิด หรือไปชาติใช้กรรมจากการกระทำของตนเองได้

ในภพของโลกวิญญูณนั้นไม่ใช่ว่าจะไปจะมาได้อย่างสะดวกสบายนะคะ บางครั้งการที่ใคร ๆ เห็นดวงวิญญูณที่เร่ไปร่อนมานั้น เพราะพวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถไปเกิดได้และต้องทนทุกข์อยู่บนโลกมนุษย์ จนกว่าจะหมดบุญหรือจนกว่าจะมีท่านผู้ใจบุญมาปลดปล่อยให้พ้นจากบ่วงแห่งความอาลัยอาวรณ์ และได้มีโอกาสไปชาติใช้ในกรรมของตนเอง

บางคนเข้าใจผิด ทนคิดถึงคนที่จากไปไม่ไหวก็พยายามไปหาหมอดี หมอทรงให้เรียกคนที่ตายไปแล้วมาสื่อสาร แต่หารู้ไม่ว่า หากดวงวิญญูณพวกนี้ได้ขึ้นมาอีกครั้ง หรือหมดเวลาบนโลกมนุษย์แล้วไม่ยอมไปเสียที ก็คงติดอยู่บนโลกมนุษย์และไปไหนไม่ได้อีกเลย หรือบางคนนั้นพยายามที่จะเรียกหา ร้องหาด้วยความอาลัยอาวรณ์ ก็ทำให้ญาติพี่น้องหรือพ่อแม่ที่ได้จากไปแล้วดวงวิญญูณไม่สามารถไปเกิดหรือไปชาติใช้กรรมได้เพราะความห่วงหาอาลัยนั่นเอง

ฉะนั้นเมื่อเรานั้นได้เสียคนที่รักไปและถ้าเรานั้นรักคนที่จากเราไป และอยากให้พวกเขามีความสุขหลังจากที่ตายไปแล้ว จงเลิกอาลัยอาวระคะ เปลี่ยนจากคิดถึงและความเศร้าโศกเสียใจมาเป็น เมื่อคิดถึงคนที่จากไปแล้วเมื่อไหร่ก็ให้ทำบุญแผ่เมตตาจิตที่ดีให้พวกเขาเหล่านั้นคะ ไม่ว่าจะผีหรือคน ถ้าได้เห็นคนที่เรารักยังเสียใจและพยายามร้องเรียกหาในตัวอยู่ หรือเห็นในความเศร้าเสียใจที่ได้จากไป พวกเขาเหล่านั้นก็จะไปไหนไม่ได้ จงเปลี่ยนจากความอาลัยอาวระ มาเป็นความรักที่ดีคือการภาวนาแผ่เมตตาบ่อย ๆ ให้กับญาติที่เสียไป หรือคนรักที่จากเราไป อธิฐานจิตให้พวกเขาเหล่านั้นได้เข้าสู่ภพที่ดี ให้อยู่อย่างสุขสบาย อย่าได้เป็นห่วงบนโลกมนุษย์ ได้ได้ติดบ่วงจนแก้ไม่ออกและไม่สามารไปเกิดได้

ถ้าใครเคยอ่านบทความของผู้เขียนที่เพจบ้านโลกทิพย์ เรื่อง “**รุ่นพี่จูน**” นั้นแหละคะคือสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่หากคุณนั้นได้มีแต่ความเสียใจและอาลัยอาวระในตัวผู้ที่จากไป คุณจะทำให้เขานั้นติดอยู่จนไปไหนไม่ได้ การที่เรานั้นรัก และคิดถึงคนที่จากไปแล้วไม่ได้ผิดอะไรคะ ผิดเพียงคุณไปยึดไปยึดเขาเอาไว้ การยึดและยึดนั้นคือความรักที่เรียกกร้อง และเรียกหาแต่คนที่จากไปให้กลับมาหา กลับมาอยู่เคียงข้างกันเหมือนเดิม แต่มันไม่อาจเป็นไปได้เมื่อเรารักเขาของจงปล่อยให้ดวงวิญญาณของเขาไปอย่างสบายใจ จะดีกว่ามายึดให้เขานั้นเห็นเราเศร้าเสียใจ กับการจากไปของเขา

ผู้เขียนเข้าใจว่าการสูญเสียคนที่เรารักนั้นมันยากที่จะทำใจได้ แต่เรานั้นต้องทำความเข้าใจให้ดีเสียก่อนๆ ที่จะทำร้ายคนรักที่จากไปแล้วให้เขานั้นติดอยู่กับความทรมานเพราะว่าเรานั้นคิดถึงเขาแบบผิดๆ คะ

แก้กรรม

กรรม คือ การกระทำ สิ่งที่เรากระทำ วิบากกรรม คือ สิ่งที่เกิดหลังจากที่เรากระทำลงไปแล้ว ผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำนั้นเอง แก้กรรมได้มั๊ย หลวงพ่อหลายองค์ท่านก็บอกคะว่าแก้กรรมได้ แก้ได้ด้วยการปฏิบัติกรรมฐาน สวดมนต์ ฟังเทศ คือหลักการปฏิบัติเพื่อแก้พฤติกรรมของตัวเอง สติและปัญญาที่ได้จากการปฏิบัติกรรมฐาน สวดมนต์นั้นจะช่วยให้เรานั้นมีหู ตา และใจ สว่าง มองเห็นทุกอย่างได้แบบเป็นกลางและแท้จริง ที่ว่าแก้กรรมได้นั้น แก้การกระทำที่กำลังจะเริ่มต้นใหม่นั้นเอง เมื่อเรานั้นมีสติรู้ทัน ชั่ว-ดี มีความเกรงกลัวต่อบาป ตระหนักในผลของความดี นั้นละคือการแก้กรรม แก้นิสัย แก้สันดานและการกระทำของเราที่เคยทำจนติดจนชินให้มีสติรอบครอบกว่าเดิม เพื่อดำเนินชีวิตได้อย่างไม่ประมาทและไม่เกิดการก่อกรรมเพิ่ม นี้ละที่เขาเรียกว่า “การแก้กรรม”

ส่วนแก้กรรม ในสิ่งที่ตัวเองได้กระทำมาแล้วนั้นเราแก้ไม่ได้คะ ได้แต่ต้องทำใจยอมรับมันและ เข้าใจในหลักของธรรม ของผลของกรรม สำนึกและพิจารณาตามเพื่อเป็นบทเรียน ไม่ให้ก่อกรรมอย่างเดิมอีก เปรียบเสมือนเรากำลังจะได้รับการผ่าตัดเพื่อเอาเนื้อร้ายออก เรารู้วันเวลา ในการผ่าตัด เรารู้การปฏิบัติตัวก่อนได้รับการผ่าตัดเพื่อความปลอดภัยจากหมอและพยาบาล และเราก็รู้ว่า หลังจากผ่าตัดแล้วเราต้องขยับไม่ได้ และอาการเจ็บปวดบาดแผลต้องมีเหมือนกัน เรานั้นทุกข์ เมื่อเราทุกข์ มีท่านผู้รู้ได้มาสอนให้ความรู้กับเรา เมื่อเราฝึกู้ ฝึกมีสติ ให้เกิดปัญญา ให้รู้หนทางปลดจากทุกข์ รู้หนทางวางลงจากทุกข์ เมื่อเกิดปัญหาหนักแค่ไหน เรานั้นรู้ทันด้วยสติ ปัญญาที่ปรับสภาพให้รู้ ให้ดูอย่างมีสติ และสงบเย็นไม่ทุกข์ ไม่ร้อน

หากผู้นั้นไม่เคยรับรู้ หรือเมื่อรู้ไม่เข้าไปรักษา ก็จะตายด้วยเนื้อร้าย หรือ
ทุกข์ใจจนหาทางออกด้วยวิธีที่ทำให้ตนเองนั้นทุกข์หนักกว่าเดิม และวาง
ลงไม่เป็น ฉะนั้นใครเคยปฏิบัติแบบไหน ก็ปฏิบัติแบบนั้น อย่างสม่ำเสมอ
คะ

เมื่อคนในครอบครัวเปลี่ยนศาสนา

ผู้เขียนต้องออกตัวก่อนว่า ตัวผู้เขียนเองกับครอบครัวตอนนี้อยู่ที่ต่างประเทศคะตัวของผู้เขียนเองมาอยู่ที่นี่ได้นานหลายปีแล้ว ส่วนแฟนของผู้เขียนเป็นคนไทยที่มาอยู่กับแม่ตั้งแต่เด็กๆ และไม่ต้องพูดถึง แม่แฟนของผู้เขียนก็มาอยู่ในประเทศนี้นานแล้วเช่นกัน การที่เราอยู่ต่างประเทศนั้นวัดไทยค่อนข้างไกล และจะมีโอกาสน้อยมากที่จะได้ไปทำบุญ แต่ผู้เขียนและครอบครัวก็ปฏิบัติหน้าที่ชาวไทยพุทธตลอดระยะเวลาที่อยู่ที่นี่ การสวดมนต์ ปฏิบัติสมาธิ ก็จะทำกันอย่างสม่ำเสมอ หากมีเทศกาลหากว่างหรือมีวันหยุดตรงกับที่ทางวัดจัดเทศกาลก็จะไปร่วมงานกันบ้าง ในบางครั้งเพราะด้วยระยะทางที่ไกลแม่แฟนผู้เขียนเป็นคนใจบุญคะ เป็นคนที่ทำบุญเสมอ ไม่ว่างงานบุญที่ไหนจะร่วมตลอด เป็นคนที่เคร่งเรื่องศาสนามากๆ แต่ด้วยแม่ของแฟนเป็นคนที่ยึดมั่นน้อย เพราะในสมัยก่อนจะไม่ค่อยเจอกัน เจบอย่างมากที่สุดก็ 3 จึงไม่เข้าใจตัวหนังสือในบทสวดมนต์ต่าง ๆ

มีอยู่วันหนึ่ง มีตัวแทนของศาสนาหนึ่งได้เข้ามาให้คำแนะนำแม่แฟน ศาสนานี้ได้ใช้หลักทางการใช้ชีวิต และการดำรงชีวิต การอธิบายของเค้าค่อนข้างเข้าใจง่าย และมีเหตุ มีผลมากทีเดียว แต่ความละเอียดลึกซึ้งนั้นยังเทียบของพุทธเราไม่ได้หลังจากนั้นแม่ของแฟนก็เปลี่ยนจากพุทธเป็นอีกศาสนาด้วยความศรัทธาและความเข้าใจในหลักคำสอนของเขา

ในตอนแรกแฟนของผู้เขียนนั้นต่อต้านมาก เพราะเราเป็นชาวไทยพุทธ จะมาเปลี่ยนเป็นศาสนาอื่นได้อย่างไร เจอกันเมื่อไรก็จะมีปัญหากันทุกครั้ง แฟนของผู้เขียนถามขึ้นว่า เปลี่ยนศาสนาแบบนี้แล้วแม่จะได้บุญ

มัย จะมีบุญเก็บไว้ใช้ในภพของความตายมัย ผู้เขียนตอบแฟนของผู้เขียน
ไปว่า " ศาสนาทุก สอนให้เป็นคนดี สอนให้เข้าใจหลักของการใช้ชีวิต หากศาสนานั้นสอนให้เราเบียดเบียนคนอื่น และเบียดเบียน
ตนเอง สอนให้ฆ่าแกงกันเอง อันนั้นไม่ใช่ศาสนา ถ้าแม่ถูกสอนให้
เบียดเบียนใคร สอนให้เห็นแก่ตัวเองแบบนั้นเราค่อยหาวิธีพาแม่
กลับมาเหมือนเดิมและบุญอยู่ที่ใจ หากแม่เข้าใจ และใจผ่องใส ก็
ควรปล่อยให้แม่ไป "

หลังจากที่แม่แฟนได้รับการเรียนรู้นั้น ทุกอาทิตย์จะมีตัวแทน หรือผู้ให้
คำแนะนำ นำคัมภีร์มาสอนและอธิบายต่าง ๆ รู้สึกว่าแม่แฟนจะใจเย็น
ขึ้น และมีเหตุมีผลมากขึ้น มองโลกด้วยความเข้าใจมากขึ้น พอได้คุยกับ
แม่แฟน ก็รู้ได้เลยว่า ท่านเข้าใจหลักคำสอนของศาสนานี้มากกว่าของเรา
ด้วยการสอนที่เรียบง่าย และเห็นหลักความเป็นจริงที่ชัดเจน ก็ยิ่งสร้าง
ความมั่นใจให้แม่แฟนที่จะทำสิ่งดี ๆ และอยู่อย่างมีความสุข

ผู้เขียนเลยบอกกับแฟนว่า "ในหลักทางพุทธเรา พระพุทธเจ้า
ท่านก็ไม่ได้บังคับให้ใครมาสนใจในคำสอนของท่าน แต่ท่านจะ
ชวนให้มาดู ให้มาเข้าใจในสิ่งที่ท่านบอก หากบุคคล บุคคลนั้น
เข้าใจในสิ่งที่ท่านบอก ก็หมายถึงได้เข้าถึงท่าน และมองเห็นท่าน
เพราะท่านคือผู้ให้ความรู้ แต่ถ้าแม่เข้าใจหลักของอีกศาสนา และ
ศาสนานั้นสอนให้ท่านมีใจรักเพื่อนมนุษย์ มีหลักคำสอน ที่ไม่
เบียดเบียนใคร ก็ปล่อยท่านไปเถอะ ส่วนเรานั้นมีหน้าที่ ที่ต้องทำ
ของชาวไทยพุทธ ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ทำตามใน
สิ่งที่ตนเองเข้าใจก่อน แล้วค่อยเดินหน้าต่อไปเรื่อยๆ "

ทุกศาสนาสอนให้เราเป็นคนดี สอนให้เรามีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ อยู่ที่
ศาสนานั้นจะมีการแนะนำ และสื่อสารแบบไหน

ส่วนของพุทธะนั้น เน้นที่ฝึกจิต และ หลักของเหตุผล ผลของ การกระทำ และผลที่จะได้รับมา การมองเห็นทุกข์ที่เกิดขึ้น และเหตุ ของมัน การดับทุกข์นั้นๆ ความละเอียดมีมากมาย จนบางคนอาจมีการ สับสน ยากจนจะเข้าใจก็มี บางคนอยากเข้าใจ แต่หาคนที่จะอธิบายให้ เห็นภาพชัดเจนก็หายาก บางคนอยากเข้าใจตามหาคนที่จะอธิบาย แต่ ยิ่งอยากเข้าใจ ก็ยิ่งยากที่จะเข้าใจไปอีก บางคนหลงผิด จากคนที่เข้าใจ ผิดสอนให้หลงผิดก็มีอีกมากมาย

ในหลักคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านได้กล่าวไว้ใน บทพระธรรมคุณว่า

" โย โส สักวาชาโต ภาวะะวะตา ธัมโม
พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว
สันทิฏฐิโก
เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง
อะกาลิโก
เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล
เอหิปัสสิโก
เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด
โอปะนะยิโก
เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว
ปัจจุตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ
เป็นสิ่งที่ผู้รู้รู้ได้เฉพาะตน
ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปุชยามิ
ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น
ตะมะหัง ธัมมัง สิริสะมา นะมามิ
ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า

.....

และนั่นคือแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาคะ

อยากมีฤทธิ์

เรื่องราวที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นเรื่องราวที่เคยเขียนไว้ให้คนที่อยากมีฤทธิ์ แล้วตั้งคำถามผู้เขียนไว้เมื่อนานมาแล้วคะ เลยเขียนออกมาเป็นเรื่องเล่าให้อ่านเข้าใจง่ายๆ และอ่านเพื่อความบันเทิงไม่มีเจตนาที่จะสั่งสอนผู้ใด

... อยากมีฤทธิ์...

ผู้เขียน: " อยากถามอะไรคะ "

คนถาม:" อยากมีฤทธิ์จะทำไง อยากมีตาทิพย์ อยากมีหูทิพย์ อยากเหาะได้ อยากอ่านใจคนอื่นได้ อยากมองเห็นอนาคตได้ "

ผู้เขียน:" แล้วอยากได้ไปทำอะไร ของพวกนี้ "

คนถาม:" อยากได้ จะเอาไปช่วยคนอื่น "

ผู้เขียน: " สิ่งที่เหนือกว่าฤทธิ์นั้นย่อมมีนะ ทำไมถึงไม่อยากได้ละ ของพวกนี้จะนำไปช่วยคนได้อย่างไร "

คนถาม:" จะเอาไปมองไปเห็นอนาคตว่าใครจะเกิดอันตรายแล้วช่วย และจะเอาสิ่งที่เห็นที่ได้ยินไปเตือนให้เค้ารอดกัน " ผู้

เขียน: "ทำความเข้าใจกันก่อนนะคะ การมีของพวกนั้นไม่ใช่จะเอาไปช่วยคนอื่นได้ทั่วไป เพราะมนุษย์ทุกคนมีกรรมเป็นผู้นำทาง และกรรมใดใครก่อ ผู้นั้นย่อมต้องชดใช้ และแก้ไขด้วยตนเอง ของจำพวกนั้นไม่ได้ช่วยเหลืออะไรได้ สิ่งที่จะช่วยเหลือได้คือ ทาน ศีล ภาวนา การเจริญสติ มีปัญญา นั่นคือสิ่งที่จะช่วยเพื่อนมนุษย์ด้วยกันได้ หากอยากช่วยผู้อื่น ขอให้ฝึกตนเองให้เห็นเองเสียก่อน แล้วจึงนำไปบอกต่อ และช่วยต่อ การมีฤทธิ์พวกนั้นไม่ได้ช่วยอะไรได้เลย ถึงแม้จะมีได้ คุณเองก็หนีไม่พ้น กฎแห่งกรรมคือความตายไป

ไม่ได้คะ การฝึก การช่วยให้ผู้คนเข้าใจในธรรม ช่วยให้คนเหล่านั้นรักษา ศีลให้สะอาด มีจิตใจที่เมตตา เข้าถึงในหลักของธรรม ธรรมชาติของจิต แค่นี้คุณก็ได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันแล้ว"

คนถาม:????"

การมีฤทธิ์นั้น หากผู้ใดมีแต่มีจิตที่มีติดบอด มีติดดำ ก็ไม่ได้ส่งผลดีให้ใคร หรือแม้แต่ตัวเอง หากจิตใจผู้ นั้นสะอาด หากมีฤทธิ์ที่เกิดขึ้น ย่อมส่งผลให้ผู้ตามนั้นเข้าถึง และเดินตามได้ถูกต้อง แต่ถ้านั้นได้นำสิ่งที่มีมาใช้ทางที่ผิดเช่นชักนำให้คนทราตามนั้น งามกายและขายการปฏิบัติ แทนที่จะมีสิ่งวิเศษติดตัว กับโดนวิบากกรรมที่ทำให้ผู้อื่นงามกาย

ทำอย่างไรจะรวย??

ผู้เขียนเชื่อว่าหลาย ๆ คนนั้นก็ตั้งคำถามแบบนี้ในหัวเสมอ และผู้เขียนเองก็เช่นกันคะ ผู้เขียนเองก็คนปกติธรรมดาที่ยังต้องมียังปัจจัย 4 เป็นตัวดำเนินชีวิต แต่เราเลือกที่จะมียังปัจจัย แบบจำกัดได้ เอ้อ?? แบบไหนกันนะ

เรามาทำความเข้าใจไปพร้อมๆ กันกับหลักคำสอนของพระไปด้วยเลยดีกว่าคะจะมีหลายคนอาจจะเคยได้ยินเรื่อง ของมงคล เรียกทรัพย์ บทสวดเรียกทรัพย์ ตึกตาเรียกทรัพย์ อะไรทำนองนี้ มีจริงหรือ ได้มาแล้วรวยจริงรึไม่ เรามาทำความเข้าใจพร้อม ๆ กันที่ละขั้นตอนกันคะ คนมีบุญ มีวาสนา ฤกษ์รวยเบอร์ ทำมาค้าขึ้นร่ำรวย!!!

จริงๆ แล้วเรื่องบุญเท่านั้นผู้เขียนเองก็เคยอธิบายเอาไว้ว่าคะว่า บุญนั้นเปรียบเสมือนแสดมปี 7-11 ที่ต้องสะสมเต็มไว้แลกลิงของ ยิ่งเต็มเยอะยิ่งได้ของชิ้นใหญ่ คราวนี้บุญที่เราสะสมมาแต่ละชาติ ยิ่งสะสมมาก ความโชคดีจากภภลอยที่ได้มาจากบุญครั้งเก่าๆ ของเรานั้นก็จะแสดงผลออกมาตามที่เราขอ หรือที่เราไปอธิฐานตามสถานที่ต่างๆ นั้นเองคะ ใครสร้างบุญ สะสมบุญไว้แล้วไม่ได้เบิก ไม่ได้ขอ ก็สะสมยกยอด ทบยอดบุญไปเรื่อย ๆ นั้นเองคะ อันนี้แหละที่เรียกว่าบุญเก่าที่เค้ามักมีกันนั้นเอง ความบังเอิญไม่มีในโลกแน่นอนคะ

ของมงคลเรียกทรัพย์ ใช้ได้จริง มีจริงรึไม่?? อันนี้ก็อารมณ์คล้ายกันกับบุญที่สะสมคะ ของมงคลบางชนิดได้พระผู้มีจิตเมตตาที่เข้มข้นมากกระตุ้นบุญที่คนครอบครอง ให้เฝ้าทำดีเสริมเพิ่มเติม ก็สามารถ เบิกเรียกบุญเก่าออกมาได้เร็วเช่นกันคะ พระคาถาเรียกทรัพย์???

อันนี้ถ้าถามผู้เขียนว่าจริงรึไม่ ผู้เขียนเองก็ว่าจริง จริงตรงที่ตัวเรานั้นมีสติ จากการสวดบทพระคาถาให้เกิดความมงคลในจิตมากขึ้น พระท่านกล่าวว่าการสวดมนต์ ภาวนาเป็นการฝึกจิตตนเองอย่างหนึ่ง ยิ่ง

ฝึกยิ่งรู้ตนเอง การรู้ตนเองนั้น เราจะมีภาระจับ ยับยั้งซึ่งใจได้ว่าสิ่งไหนสมควรจ่าย สิ่งไหนไม่สมควรจ่ายนั่นเอง เพราะเราทุกคนมีกิเลส ยิ่งเห็นสิ่งที่ชอบ สบายถูกใจ ก็จะทำใจตนเอง โดยไม่ระงับ และซึ่งใจก่อนว่า เอามาแล้วจะได้ใช้หรือไม่ หรือเมื่อเอามาแล้วผลสุดท้ายเราจะต้องมีอะไรตามมา หรือจะลำบากภายหลังหรือเปล่า นั่นคือเหตุผลคะ แล้วจะทำอย่างไรดีละให้มีเงินเยอะๆ????

จริงๆ หลักของการฝึกของพุทธจิต และด้านความเป็นจริงนั้น ใช้ด้วยกันได้นะคะ ใช้ได้อย่างไรละ??? พระท่านสอนว่า ให้มีสติ ทุกครั้งก่อนจะทำอะไร ก็ตาม!!!

ในชีวิตคนเรานั้นตามใจกิเลสมากมาย และไม่มีการปล่อยวาง ยังคงไม่พอในชีวิต และไม่คิดที่จะสร้างสิ่งใหม่ๆ ไม่มีความอดทนและอดกลั้นเพราะตามใจกิเลส จึงไม่เหลืออะไร!!! ด้วยเรานั้นไม่มีการระลึกลับ ถึงสิ่งที่จะต้องใช้ หรือความจำเป็นในชีวิตนั่นเอง ส่วนมากเราทุกคนจะจับจ่ายใช้สอยด้วยกิเลสที่ตนเองอยากได้ และยังไม่เคยพอนั่นเองคะ หากเรานั้นมีสติระลึกลับก่อนทุกครั้งที่จะจับจ่าย หรือวางแผนก่อนที่จะจับจ่ายนั้น เราก็จะได้สิ่งที่เราจำเป็น ส่วนที่ไม่จำเป็นก็จะเป็นจำนวนเงินที่เหลือเก็บหรือไว้ใช้อย่างอื่นในอนาคตที่จะถึงนั่นเองคะ คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพิ่มเติมรายได้!!! ผู้ที่มีปัญญา และความอดทนนั้น จะมีสติคิดสร้างสรรค์สิ่งของบางสิ่ง หรือช่องทางบางอย่างเพื่อเสริมรายได้ของตนเองขึ้นมาเงินจากเล็กๆ สะสมจนมาเป็นก้อนใหญ่ได้ด้วยสติ และปัญญา ความอดทน และอดกลั้นนั่นเองคะ

นี่คือหลักจริงๆ ที่เกิดขึ้นจริงๆ หลายคนอาจมองข้ามผ่าน แต่พยายามมองหาสิ่งที่สบายกว่าเช่นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่ลึมนึกถึงหลักของความเป็นจริงไป ว่ามันคืออะไรนั่นเองคะ

เปิดใจ เข้าใจ และมองดูรอบๆ เราจะเห็นสิ่งรอบข้างได้ชัดเจนขึ้นคะ
ขอเสริมอีกข้อ

ท่านที่เข้าปฏิบัติธรรม แล้วมีลาภสักการะนั้นหากท่านผู้นั้นถือ
หลักด้วยความเมตตา และปฏิบัติ ท่านจะปล่อยและละวางลงถึงความ
จำเป็นพวกนี้ได้คะ ท่านจะเลือกแต่สิ่งที่ท่านจำเป็นเท่านั้น เพราะฉะนั้น
ใครหลายๆคนที่เห็นว่าบางคนเข้าวัด ถือศีลแล้วรวย อันนี้อยู่ที่บุญเก่า
และจากการปฏิบัติแล้วปล่อยวางลงซึ่งทุกข์ จากความอยากได้ อยากมี
นั่นเองคะ

ขอให้ทุกท่าน แจ่มใส เบิกบาน กันนะคะ...

ปริศนาธรรม

"ทองในคอนาค" การบวชนาคนิยมให้นาคนั้นใส่ของมีค่าไว้ใน
กาย เช่นสร้อยคอทองคำ แหวน นาฬิกา การที่ทำแบบนี้
มันคือปริศนาธรรม

เมื่อบวชเป็นพระ นุ่งห่มผ้าเหลืองแล้ว ทุกอย่างต้องถอดและสลະ
ออกเหมือนพระพุทธเจ้าที่ท่านนั้นได้ถอดเครื่องทรงอันมีค่า ไม่ว่าจะเป็
นพระเกษาเครื่องนุ่งห่มที่มีค่า ท่านก็สลະ ให้คนฆ่าของท่านนั้นนำกลับไป

เป็นปริศนาธรรมที่พยายามสื่อและบอกว่า " เมื่อท่านนั้นได้เข้าสู่
ผ้ากาสาวพัสตร์แล้ว จงมุ่งสู่หนทางแห่งการสลະกิเลสทั้งปวง จงสลະ
เรื่องทางโลกทั้งหมด ปลดเปลื้องเรื่องทางโลก และหันหน้าเข้าทางธรรม

จึงนิยมให้พ่อนาคใส่เครื่องประดับไว้บนกาย เพื่อเตือนใจว่า
ตัวเค้านั้นจะต้องสลະของมีค่าที่เป็นแหล่งก่อกิเลสทั้งปวง สลະออกเพื่อ
หลุดจากกิเลสทั้งสิ้น ให้เข้าถึง " ไตรสรณคมน์" นั้นเอง

อยากสวดมนต์ จะสวดบทไหนดี

เรื่องที่จะเขียนต่อไปนี้เป็นเรื่องราวที่รู้ได้เฉพาะตนเป็นเพียงบันทึกจัดตั้งเท่านั้น ขอให้อ่านเพื่อความบันเทิง

หลายๆคนมักจะตั้งคำถามแบบนี้บ่อยๆค่ะว่า สวดมนต์บทไหนดีนะ บทไหนดีกว่ากัน คนนั้นก็ว่าบทนี้ดี คนนี้ก็ว่าบทนั้นดี แล้วสวดทั้งหมดเลยจะไหวมั๊ยนี้?!?!?

หลักๆแล้วหลายคนมากที่ไม่เคยสวดคำแปลของแต่ละบทไปด้วยและไม่รู้ว่าแต่ละบทนั้นแปลว่าอะไร ความหมายว่าอย่างไร เพราะทุกคนจะสวดแค่คำบาลีกันเท่านั้น จึงมีส่วนน้อยที่จะเข้าใจว่า บทสวดพุทธมนต์แต่ละบทมีคำที่สรรเสริญคุณขององค์พระสัมมาสัมพุทธะอยู่ด้วย

แล้วเราจะสวดบทไหนดี?!? สำหรับผู้เขียนจะสวดบทที่เคารพและสรรเสริญองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าค่ะ เพราะเรานั้นระลึกถึงพระองค์ท่าน ในแต่ละวันเราสมควรสวดบทที่ระลึกถึงพระพุทธรูป เช่น

1. คัมภีร์ชาพระ
2. คัมภีร์สารพระรัตนตรัย
3. คำอาราธนาศีล 5
4. คำนมัสการพระพุทธรูปเจ้า
5. ไตรสรณคัมภีร์
6. ศีล ๕
7. คำขอขมาพระรัตนตรัย
8. พุทธคุณ
9. ธรรมคุณ
10. สังฆคุณ

(ลองไปค้นหาคำแปลแต่ละบทดูนะคะ)

บทสวดข้างบนทั้งหมดนี้เป็นบทสวดที่กล่าวสรรเสริญ กล่าวถึงการละเว้นสิ่งที่ผิดในแต่ละวัน และเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การที่เรานั้นระลึกถึงท่านกล่าวสรรเสริญท่านทุกวันเป็นสิ่งที่ดีคะ

แต่ถ้าใครจะต้องไปทำงานทุกวัน ต้องการชนะภัยที่มาจากสิ่งที่ยากจะมองเห็นก็สวดบท

1.(พุทธ ชัยมงคล คาถา) พาหุง มหา กา

2.คาถาชินบัญชร

(ลองค้นหาคำแปลดูนะคะ)

สองบทนี้จะกล่าวถึงชัยชนะของพระพุทธองค์ จึงเหมาะแก่การสวดก่อนไปทำงานหรือออกจากบ้านคะ

ส่วนใครอยากมีคนรักคนเมตตา หรือมีเมตตาตามหานิยม ทั้งคน ทั้งผีรักใคร่ละก็ บทเมตตาพรหมวิหาระภาวนา (มหาเมตตาใหญ่)

บทนี้จะกล่าวคำเมตตาชุดใหญ่เลยละคะ จะไล่ตั้งแต่ พระอินทร์ พระพรหม ยักษ์ จนถึง สัตว์ และเปรต เป็นบทสวดที่แม่เมตตาครอบคลุมทั้งหมดเลย แบบให้หมดเลยไม่มีตกบกพร่อง ได้รับทุกตัวตน บทนี้ได้ผลดีมากมายคะ

ลองไปหาบทแปล ของบทสวดมนต์ในแต่ละบทดูนะคะ แล้วนำมาหยิบยกดูว่า เรานั้นจะสามารถใช้บทพระคาถานี้แบบไหนให้ตรงหลักคะ การสวดบทพระคาถา การกล่าวแผ่เมตตา และการกล่าวขอโชสิกรรม เป็นการเอ่ยวาจาที่ดี ด้วยการเปล่งเสียงออกมาให้ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็นได้รับรู้ถึงสิ่งที่เรานั้นตั้งใจกระทำคะ การสวดบทพระคาถาก็เป็นการฝึกอย่างหนึ่งเช่นกัน

เช่นฝึกสติ ให้มีสมาธิมากขึ้น การบริหารปอดเพื่อฝึกลมหายใจ

การสวดบทพระคาถาจึงมีพุทธคุณมากมายหลายอย่าง และมากมายจนหลายๆคนอาจไม่เคยนึกถึงด้วยเช่นกันคะ เราสามารถสวดได้ทุกบท และทุกบทเรานำมาสวดได้ทุกสถานการณ์ แต่หลักๆแล้วบทสรรเสริญองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สมควรกล่าวทุกวันคะ หรือสมควรสวดก่อนบทธ่อื่นๆที่จะต้องสวดตามมาคะ

อนุโมทนากับทุกท่านนะคะ ใครปฏิบัติได้ทุกวัน จะมีผลดีต่อบุคคลนั้นแน่นอนคะ

ทำบุญ แม่เมตตาแล้วชอบเจอเหตุการณ์แปลกๆ

ก่อนอื่นต้องกล่าวอนุโมทนากับท่านที่ได้ปฏิบัติดี ทำบุญและแม่เมตตาแบบไม่มีประมาณนะคะ บางท่านอาจสงสัยและกลัวเวลาสวดมนต์แม่เมตตานั่งสมาธิ แล้วเจออะไรแปลกๆ เช่นชนลุก รู้สึกเหมือนมีคนตาม ได้ยินเสียงที่ไม่รู้ว่าเสียงใคร ก่อนอื่นสาบอกเลยว่า

"อย่าได้กลัวและตกใจจนเลิกทำไปนะคะ" ใครเลิกทำนี้เสียดายมากๆเลย เพราะการจะทำให้กุศล การทำความดีมันยากกว่าทำอกุศล และทำชั่วเมื่อบทความก่อนๆสาเคยเขียนถึงพลังงานของสิ่งที่มองไม่เห็น เช่นวิญญาณหรือดวงจิต ผู้เขียนให้คำนิยามพวกเค้าว่า **"พลังงาน"** ทำไมถึงบอกว่า **"วิญญาณและดวงจิตคือพลังงาน"**

ถ้าอธิบายตามหลักแล้วเราจะต้องมองให้อยู่ในรูปแบบพลังงานไว้เพื่อความเข้าใจง่ายง่ายร่างกายของเรานั้นมีพลังงานมีกระแสไฟฟ้าสถิตคะ สมองของเรานั้นเป็นเหมือนหม้อแปลงไฟขนาดใหญ่ที่สุดในร่างกายเลยคะ ทางการแพทย์ถึงได้บอกว่า

"ถ้าอวัยวะในร่างกายขาดสมองเป็นตัวจ่ายกระแสไฟ ทุกอย่างจะหยุดชะงักไปหมด"

ฉะนั้นใครที่มีหม้อแปลงไฟที่ดี และจะใช้เวลานานก็ขึ้นอยู่กับคน คนนั้นได้ทำบุญบำรุงหม้อแปลงของตนเอง ใช้หม้อแปลงตนเองไปในทางที่ถูกคะ เช่น กินอิมมูนอลับ และทำความสะอาด (คือการฝึกสมาธิ ปรับจูนคลื่นสมองของตนเอง)

คนที่สวดมนต์นั่งสมาธิบ่อยๆ คน คนนั้นได้ปรับจูนคลื่นสมองของตนเองคะ แล้วสมองเราเป็นเครื่องรับกระแสภายนอกได้ดี ปฏิภาณที่รับกระแสไฟฟ้าด้านนอกจะรวดเร็วขึ้นคะก็เช่น คนที่ฝึกสมาธิบ่อยๆ ก็จะได้รับรู้

ภายนอกบ่อนั้นแหละคะ ฉะนั้นเลิกกลัวนะคะ

